

CHÚA THƯƠNG MIỀN TRUNG

Trọng Khánh

Đi qua ba miền đất Việt thân yêu, dừng chân đứng ngắm(ơ) quê hương, quê hương thấy cảnh tan thương, lòng thêm buốt giá.

Nhưng con đã thấy Ngài lạ Chúa con đã thấy Ngài đi qua đất nước con rồi: Miền Trung khúc ruột thương nhớ! Con ứ nghẹn trào dâng vì nhìn miền Trung đau thương, kiếp người lâm than. Còn người mẹ ngồi khóc bên con, Chúa còn ủi an.

Có nỗi đau nào Ngài không sót chia với đời.

Nay con đã thấy Chúa, đôi mắt rung rung hai hàng lệ rung rung, mà không nói gì.

Nhưng ôi lạ Chúa, có nỗi đau nào Ngài không gánh chịu cho con. Có nỗi đau

nào Ngài không gánh chịu cùng con. Ngài
oi, đã bao năm rồi, miền Trung đã bao năm rồi.
Tại sao lũ lụt bão tố, mưa
sa nắng cháy (ơ ơ), tháng ngày triền miên nỗi đau?
Bao nhiêu con người ngậm đắng nuốt sâu đau.
Nhưng con đã thấy Ngài, lạy Chúa con đã thấy
Ngài đi qua đất nước con rồi: miền Trung khúc ruột thương
nhớ. Con ứ nghẹn trào dâng vì
nhìn miền Trung đau thương, kiếp người lâm than. Cùng nhìn
về miền Trung thân yêu hỏi người Việt Nam. Cùng nhìn
về miền Trung thân yêu Chúa càng đủ thương.

Kết
FINE